

[Bjørn Poulsen]

fredshed, for selv om man kan være uenig i meget af det, der lå i boligreguleringen sidste år, var der dog nogle tiltag, som gjorde, at der var visse muligheder for at løse, for at ændre og for at afhjælpe nogle af de problemer, vi i dag har på boligområdet.

Boligområdet er nok et af de områder, hvor der er størst problemer. Det er et af de områder, hvor befolkningen virkelig mærker, at vi er inde i en meget alvorlig krise. Derfor kan jeg ikke forstå, at to partier, der går sammen i folketinget for at lave det, de kaldte noget stabilt, så kommer med nogle lappeløsninger, som højst sandsynligt ikke afhjælper ret mange problemer.

Jeg skal straks sige, at der da er nogle af disse lovforslag, vi kan se på med en positiv holdning, men hvis man tager dem generelt og ser på de problemer, der er, må man sige, det er meget, meget kortsigtede løsninger. Det sagde den socialdemokratiske ordfører også, og han skal også have at vide, at jeg synes, det er rigtigt, han siger det.

Men problemerne bliver jo ikke mindre af, at vi udskyder dem, og derfor forstår jeg ikke, at socialdemokratiet ikke simpelt hen skipper venstre, hvis de ikke vil være med til at komme med nogle løsninger.

SF lavede sammen med andre partier sidste år et meget, meget lille forlig om at forlænge det nuværende boligforlig, og det gjorde vi ud fra den indstilling, at når den daværende regering havde fremlagt sin boligregulering, var det meningen, at denne boligregulering skulle diskuteres og eventuelt gennemføres på den ene eller anden måde. Det var grunden til, at vi gik med, men så bliver vi altså i dag stillet over for denne meget tynde kop te, som vi behandler her i dag.

Der er ingen finansieringsreform. Der er den lille ændring, at staten overtager landsbyggefondens andel, trapper den ned over et par år. Man ændrer intet som helst ved den høje rente på denne måde, og man ændrer intet som helst ved den meget høje husleje på denne måde. Uden en gennemgribende finansieringsreform letter vi ikke problemerne. Det ved socialdemokratiet lige så vel, som vi andre ved det, og alligevel kommer man med dette her.

Jeg skal da straks indrømme, at det, man foreslår med hensyn til rentesikringen, altså aftrapning af rentesikringen, vil afhjælpe nogle problemer for nogle mennesker i høj-

rentebyggeriet, det skal der slet ikke være nogen tvivl om, og det er vi meget enig med regeringen i at det gør, men hvad i alverden kommer det til at koste på lang sigt?

Som det tidligere er sagt, ikke mindst under boligreguleringen sidste år, er der flere partier end dette parti, der mener, at man burde flytte pengene, så de ikke som nu gives som subsidier efter byggeriet, men i stedet bruges i finansieringssektoren, og vi må håbe, at det kan ændres engang i fremtiden.

Dette forslag indeholder intet som helst om, hvor meget der egentlig skal bygges. Der er intet som helst om at udvide den almennyttige sektor, der er intet som helst, der gør, at vi kan regne med, at vi får en fornuftig byfornyelse her i landet. Det kan vi ikke få, uden at der bliver bygget noget mere, end der gør for nuværende. Der er intet som helst i dette, der peger i den retning. Der er ingen som helst af de tanker, vores nuværende boligminister kom med i efteråret, hvor han direkte sagde: lad ejerne af privat udlejningsbyggeri få en 7 pct.s obligation til en værdi af 15. alm. vurdering. Boligministeren har ret i, at det er den eneste måde, man kan klare problemerne på for de lejere, der bor i det private udlejningsbyggeri. Man klarer dem ikke ved ændringer i lejeloven eller boligreguleringsloven. De mennesker, der vil udnytte lejerne, vil altid være et skridt foran loven. Det er noget, vi ved, det er noget, vi kender fra alle andre områder. Lad os dog gennemføre, at mennesker ikke kan eje andres boliger, og så lad dem få den 7 pct.s obligation; så kan de sætte sig ned og leve af den, så længe de kan.

Denne lovgivning tager især sigte på forenkling og klargøring, tydeliggørelse af de nuværende love, og det kan man kun hilse velkommen, for der findes vel ikke en jungle magen til vores lovjungle på boligområdet.

Jeg vil her komme med en enkelt bemærkning til den konservative ordfører, hr. Keld Andersen. Han forsvarer med brask og bram de arme husejere alt det, han overhovedet kan, og det skal der selvfølgelig også være nogen til. Jeg synes, det er meget rimeligt, at der er nogen, der forsvarer ejerne, men jeg synes ikke, det er rimeligt, at man forsvarer ejerne på den måde, som hr. Keld Andersen gør det. Hr. Keld Andersen taler her om de mennesker, der selv skaffer sig en bolig. Ja, men hvorfor gør de det? Fordi resten af be-